

## Изгрѣващето слънце.

„Азъ дойдохъ видѣлина на свѣта,  
за да не остане въ тъмнина всѣки,  
който вѣрва въ Мене“. <sup>1)</sup>

Думата „азъ“ отъ прочетения стихъ замѣства сегашната дума духъ. Идеитѣ на старитѣ и младитѣ хора, когато се различаватъ по форма, не се различаватъ по съдържание, а когато се различаватъ по съдържание, не се различаватъ по смисълъ, и най-сѣтнѣ, когато се различаватъ по смисълъ, не се различаватъ по сѣщество. Тази разлика между млади и стари е естествена. Младитѣ и старитѣ, които наблюдаватъ двѣтѣ фази — изгрѣването и залѣзването на слънцето, иматъ двѣ различни перспективи въ живота. За еднитѣ свѣтлината се увеличава, а за другитѣ — намалява, слѣдователно, тѣ не могатъ да гледатъ еднакво на свѣта, Кажатъ ли хората, че се различаватъ единъ отъ другъ, азъ правя слѣдното сравнение: отъ изгрѣва на слънцето до обѣдъ, хората иматъ единъ видъ идеи, а подиръ обѣдъ, до залѣзъ на слънцето, иматъ другъ видъ идеи. Тѣй че, когато хората кажатъ, че се различаватъ, азъ питамъ: „Какви идеи иматъ, идеи на изгрѣващето или на залѣзващето слънце, сутринни или вечерни схващания?“ Има друга категория хора, на които идеитѣ се различаватъ отъ залѣзъ-слънце до полунощ и отъ полунощ до изгрѣва на слънцето. Има четири вида хора, които се различаватъ по идеи. Двѣтѣ категории спадатъ къмъ видѣлината, а другитѣ двѣ — къмъ тъмнината. Като говоря за видѣлина и тъмнина, подразбирамъ движението на земята въ нейнитѣ

<sup>1)</sup> Ев. Иоана. 12; 46